

قوانین و عهدنامه های بین المللی

امیر رضاپور مقدم

ارزیابی سطح کیفیت اقدامات مرمتی متعدد انجام شده و یا در حال انجام بروز کرده است. در این نشریه سعی در آن است که با اختصاص دادن صفحاتی چند بدین موضوع گامی هرچند کوچک در زمینه اطلاع رسانی و ایجاد آگاهی در دانشجویان و دانش آموختگان مرمت به شکلی عمومی تر برای نیل به فراهم آمدن زمینه نقد علمی برداشته باشیم.

قوانین و عهدنامه های بین المللی در زمینه حفاظت و مرمت از آثار فرهنگی و هنری به عنوان یکی از ارکان اصلی امر نگهداری از ثروت های فرهنگی، مقوله ای است که در کشور ما کمتر بدان پرداخته شده که نتیجه آن به صورت عدم آشنایی اغلب دانشجویان و دانش آموختگان رشته مرمت آثار تاریخی و فرهنگی و سایر رشته های وابسته، با معیارهای استانداردهای بین المللی برای تعیین و

خط مشی های پیرامون میراث فرهنگی

جامعی از کلیه سیاست ها و قانون گذاری های فرهنگی ملی است این اسناد مبین دست آوردها و سیاست های کلیدی در توسعه اندیشه معاصر پیرامون حفاظت از ثروت های فرهنگی هستند.

منشورها، کنوانسیون ها و توصیه نامه های زیر سیر تحول تدریجی خط مشی های فرهنگی در طول ۹۵ سال گذشته را پیش رو قرار می دهند. متون موجود در فهرست، در حوزه های منطقه ای ملی و یا فرا ملی مطرح شده اند. اگرچه فهرست مزبور لیست

فهرست زیر به ترتیب ارائه شده است:

- ۱۹۵۰-۵۹
- کنوانسیون هاگ (Hague): کنوانسیون حفاظت از ثروت های فرهنگی در هنگام جنگ (۱۹۵۴)
- کنوانسیون فرهنگی اروپا (۱۹۵۴)
- توصیه نامه اصول غیر هنری قابل کاربرد برای کاوشهای باستان شناختی (۱۹۵۶)
- ۱۹۶۰-۶۹

- ۱۹۰۴
- توصیه های کنفرانس مادرید (۱۹۰۴)
- ۱۹۳۰-۳۹
- نتایج عمومی کنفرانس آتن (۱۹۳۱)
- سند آتن (۱۹۳۱)
- منشور آتن (۱۹۳۳)
- معاهده روریچ (Roerich): حفاظت از نهادهای علمی و هنری منومان های تاریخی (۱۹۳۵)

- توصیه نامه با توجه به مؤثرترین روشها برای قابل دسترس نمودن موزه‌ها برای عموم (۱۹۶۰)
- توصیه نامه در مورد حفظ زیبایی محوطه ها و چشم اندازها (۱۹۶۲)
- منشور ونیز: منشور بین المللی حفاظت و مرمت منومان ها و محوطه ها (۱۹۶۴)
- توصیه نامه در مورد روش های ممانعت و پیشگیری از ورود، صدور و انتقال مالکیت غیر قانونی ثروت‌های فرهنگی (۱۹۶۴)
- ضوابط کیتو: گزارش نهایی نشت حفاظت و کاربری منومان ها و محوطه های حافظ ارزش تاریخی و هنری (۱۹۶۷)
- توصیه نامه حفاظت از ثروت‌های فرهنگی در خطر به وسیله اقدامان خصوصی و عمومی (۱۹۶۸)
- کنوانسیون اروپا در مورد حفاظت از میراث باستانی (۱۹۶۹)
- ۱۹۷۰-۷۸
- کنوانسیون پیرامون منع و پیشگیری ورود، صدور و انتقال غیر قانونی ثروت‌های فرهنگی (۱۹۷۰)
- کنوانسیون برای حفاظت میراث جهانی طبیعی و فرهنگی (۱۹۷۲)
- قطعنامه سمپوزیوم واردسازی معماری معاصر در بناهای مجموعه ای تاریخی (۱۹۷۰)
- منشور اروپا در مورد میراث معماری (۱۹۷۵)
- اعلامیه آمستردام (۱۹۷۵)
- قطعنامه سمپوزیوم بین المللی حفاظت در شهرهای تاریخی کوچکتر (۱۹۷۵)
- توریسم فرهنگی (۱۹۷۶)
- کنوانسیون حفاظت از میراث باستانشناختی، تاریخی و هنری ملت‌های آمریکایی، کنوانسیون سان سالوادور (۱۹۷۶)
- توصیه نامه در مورد حفظ و نقش معاصر مناطق تاریخی (۱۹۷۶)
- توصیه نامه در مورد مبادله بین المللی ثروت‌های فرهنگی (۱۹۷۶)
- توصیه نامه در مورد حفاظت از ثروت‌های فرهنگی منقول (۱۹۷۸)
- ۱۹۸۰-۸۹
- توصیه نامه مراقبت و حفاظت از تصاویر متحرک (۱۹۸۰)
- منشور بورا: منشور ایکوموس استرالیا برای حفاظت دارای ارزش فرهنگی (۱۹۸۱)
- منشور فلورانس: باغ های تاریخی (۱۹۸۲)
- منشور "دشامبو" (Deshambault) برای حفاظت از میراث کبک (۱۹۸۲)
- قطعنامه تلاکسکالا درباره احیاء استقرار گناه‌های کوچک (۱۹۸۲)
- قطعنامه درسدن (۱۹۸۲)
- منشور اپلتون (Appleton) برای حفاظت و توسعه محیط های ساخته شده (۱۹۸۳)
- اعلامیه روم (۱۹۸۳)
- کنوانسیون برای حفاظت میراث باستانی اروپا (۱۹۸۵)
- اولین سمینار برزیلیها در مورد حفظ و احیاء مراکز تاریخی (۱۹۸۷)
- منشور واشنگتن: منشور درباره حفاظت شهرهای تاریخی و مناطق شهری (۱۹۸۷)
- توصیه نامه حفاظت از فرهنگ سنتی و فولکلر (۱۹۸۹)
- پیمان ورمیلیون (Vermillion) در مورد اخلاقیات و طرز برخورد با آثار مهجور (۱۹۸۹)
- ۱۹۹۰-۹۹
- منشور برای حفاظت و مدیریت میراث باستانشناختی (۱۹۹۰)
- بیانیه کبک (۱۹۹۱)
- منشور برای حفاظت مکان های دارای ارزش فرهنگی (۱۹۹۲)

- منشور حفاظت برای حفاظت شهرها و محوطه های تاریخی آمریکا (۱۹۹۲)
- منشور کورماید (۱۹۹۲)
- کنوانسیون اروپا برای حفظ میراث باستانی اروپا (بازنگری) (۱۹۹۲)
- منشور نیو اورلئان برای حفاظت مشترک ساختارها و آثار هنری تاریخی (۱۹۹۲)
- بیانیه اوزاکا (۱۹۹۳)
- منشور فتر (۱۹۹۳)
- دستور العمل آموزش و پرورش در زمینه حفاظت منومان ها ، مجموعه ها و محوطه ها (۱۹۹۳)
- قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل (A/Res/48/15) در مورد استرداد ثروتها فرهنگی به کشورهای مبدأ (۱۹۹۳)
- پیشنهاد کنوانسیون بوینس آیرس در مورد حفاظت از میراث فرهنگی زیر آب (۱۹۹۴)
- سند نارا پیرامون اصالت (۱۹۹۴)
- قطعنامه در مورد اطلاعات به عنوان وسیله ای برای حفاظت میراث فرهنگی در برابر آسیب های ناشی از جنگ
- کنوانسیون (Unidroit) در مورد اشیاء مسروقه و یا غیر قانونی صادر شده (۱۹۹۵)
- پروتوکل برگن در مورد ارتباط میان شهرهای میراث جهانی (۱۹۹۵)
- منشور توریسم پایدار (۱۹۹۵)
- منشور حفاظت و مدیریت میراث فرهنگی زیر آب (۱۹۹۶)
- اعلامیه نهایی ناتو — همکاری برای کنفرانس صلح در مورد حفاظت از میراث فرهنگی در هنگام جنگ و شرایط اضطراری (۱۹۹۶)
- بیانیه والنسیا (۱۹۹۶)
- بیانیه سنت آنتونیو (۱۹۹۶)
- بیانیه کبک (۱۹۹۷)
- سنت پاویا (۱۹۹۷)
- بیانیه استکهلم : بیانیه ایکوموس با توجه به پنجاهمین سالگرد بیانیه حقوق بشر (۱۹۹۸)
- بیانیه ملبورن (۱۹۹۸)
- توصیه نامه در مورد اقدام جهت ترویج حفاظت های یکپارچه در مورد مجموعه های تاریخی تشکیل شده از ثروت های منقول و نامنقول فرهنگی (۱۹۹۸)
- پروتکل برای کنوانسیون هاگ (۱۹۵۴) جهت حفاظت از ثروت های فرهنگی در هنگام جنگ (۱۹۹۹)
- کراکف (۲۰۰۰)

